

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/266/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315205813
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Uhrík
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4315205813.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudcom Mgr. Tomášom Uhrikom, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: W. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. ulica XX/X, C. - R., o zaplatenie 4.783,77 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5,00 % ročne z nezaplatených úrokov 249,84 eura od 25.03.2015 do zaplatenia; zmluvný úrok vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4.783,77 eura od 25.03.2015 do zaplatenia, najviac však do výšky 4.140,27 eura, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov pôvodného konania, ako aj trov dovolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 4 783,77 Eur, úrok 251,95 Eur (nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úroky z omeškania 2,68 Eur (nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úrok 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4 783,77 Eur od 25.3.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne a to: z nezaplatennej istiny 4 783,77 Eur od 25.3.2015 do zaplatenia a nezaplatených úrokov 251,95 Eur od 25.3.2015 do zaplatenia. V písomnej žalobe uviedol, že dňa XX.X.XXXX uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5000 Eur na žalovaným určený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 27.12.2023. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 2.3.2015 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 24.3.2015. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu voči žalovanému do dnešného dňa uhradená. Úroky vo výške 251,95 Eur predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia. Úroková sadzba vo výške 15,90 % p.a. vyplýva zo Zmluvy. Úrok z omeškania 2,68 Eur predstavuje ročnú omeškanú dlžnú splátku odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti v úročení úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne.

2. Okresný súd Levice rozsudkom č. k. 7C/266/2015-69 zo dňa 06.04.2018 konanie v časti o zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 2,11 eura s prísl. a v časti o zaplatenie vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 0,70 eura zastavil (I. výrok). Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.783,77

eura, vyčíslený úrok do zosplatnenia vo výške 249,84 eura, vyčíslený úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 1,98 eura, úrok z omeškania 5,00% ročne z istiny 4.783,77 eura od 25.03.2015 do zaplattenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia (II. výrok). Tieto výroky nadobudli právoplatnosť 06.07.2018. Proti rozsudku v rozsahu zamietnutej časti III. výroku (úrokov vo výške 15,90 % ročne z nesplatennej istiny od 25.03.2015 do zaplattenia a úrokov z omeškania vo výške 5,00% ročne z nezaplattených úrokov 249,84 eura od 25.03.2015 do zaplattenia) podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 6Co/171/2018-155 zo dňa 20.02.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplattenia úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 249,84 eura od 25.03.2015 do zaplattenia a v časti trov konania zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie. V ostatnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Po dovolaní podanom žalobcom Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 29.10.2020, sp. zn. 2Cdo/266/2015 rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/171/2018 zo dňa 20.02.2019 v časti, v ktorej krajský súd v ostatnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Následne Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 6Co/24/2021-245 zo dňa 24.09.2021 rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 7C/266/2015-69 zo dňa 06.04.2018 v ostatnej zamietajúcej časti zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

3. Po zrušujúcich uzneseniach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Krajského súdu v Nitre je tak predmetom sporu dohodnutý, teda zmluvný úrok 15,90 % ročne zo sumy 4.783,77 eura od 25.03.2015 do zaplattenia a úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne z nezaplattených úrokov 249,84 eura od 25.03.2015 do zaplattenia.

4. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

5. Podľa § 455 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

6. Tunajší súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 24.01.2022, na ktoré sa žalobca a ani žalovaný napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Žalobca neúčast' písomne ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím v zmysle podaní ním uskutočnených aj bez ich účasti. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, nakoľko neboli dané dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a 184 CSP. Vzhľadom na uvedené súd na tomto pojednávaní spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

7. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že uzavrel úverovú zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX, úver mu bol poskytnutý. Je pravda, že úver bol zosplatený predčasne, nakoľko jednotlivé splátky neuhrádzal. Od roku 2014 úver nebol splácaný, peniaze ktoré mu boli poskytnuté postúpil sestre, preto nevedel, že úver sa nespláca.

8. Žalovaný dňa XX.X.XXXX uzatvoril so žalobcom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanému vo výške 5000,00 eur, s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 15,9 % p.a. Výška anuitnej splátky bola určená sumou 83,55 eura, termín splatnosti 1. splátky dňom 27.1.2014, počet anuitných splátok 120, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky bol stanovený mesačne, v 27. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 27.12.2023. Výška RPMN bola uvedená 19,04 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu Úverovej zmluvy 19,35 %, celková čiastka, ktorú klient musí zaplatiť (súčet výšky Úveru a celkových nákladov Klienta spojených s Úverom) je uvedená vo výške 10 276,00 eur. Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky.

9. Z výpisu účtu žalovaného vyplýva, že mu boli žalobcom poskytnuté úverové prostriedky vo výške 4750 eur dňa 13.01.2014.

10. Žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru listom zo dňa 2.3.2015, kde súčasne oznámil predčasnú splatnosť celého úveru. Vyzval žalovaného uhradiť celý dlh vo výške 5095,59 eura s príslušenstvom najneskôr do 24.03.2015, pričom túto výzvu splatnil sumou 30 eur.

11. Žalobca na výzvu súdu predložil prehľad splácania úveru žalovaným, pričom v podaní uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 5.000 eur. Do dátumu zosplatenia úveru dňa 02.03.2015 uhradil žalovaný na istinu sumu 216,23 eura, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala 4783,77 eura. Po zosplatení žalovaný nevykonal žiadnu úhradu. V prehľade sú splátky rozdelené na splátky úrokov a splátku istiny. Celkovo na úver uhradil žalovaný 852,12 eura. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 27.11.2014 vo výške 16,62 Eur, splátok splatných dňa 29.12.2014 a dňa 27.1.2015 a 27.2.2015, ktoré neuhradil vôbec. Z prehľadu splácania úveru ďalej vyplýva, že žalovaný na zmluvný úrok zaplatil do zosplatenia 635,89 eura.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie podľa písm. a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, podľa písm. b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, podľa písm. d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom k 17.4.2014) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 54 Občianskeho zákonníka (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (v znení platnom od 1.2.2013 a v čase vzniku záväzkového vzťahu) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Na rozdiel od (zmluvných) úrokov úroky z omeškania predstavujú sankčný mechanizmus, ktorý nastupuje zo zákona (§ 517 Občianskeho zákonníka, § 369 Obchodného zákonníka). Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, je potrebné (v zmysle § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka) aplikovať ustanovenie § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní, a ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Uvedené ustanovenia teda viažu vznik nároku veriteľa na úroky z omeškania na nesplnenie „(peňažného) dlhu“, nie „pohľadávky“. Podľa názoru súdu súčasťou dlhu pri zmluve o úvere sú aj zmluvné úroky. Ak by sa v právnych vzťahoch, vzniknutých pred novelou Občianskeho zákonníka, ktorou bolo vložené ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety, aplikoval Obchodný zákonník, podľa § 369 Obchodného zákonníka je nárok na úrok z omeškania viazaný na omeškanie so splnením „peňažného záväzku alebo jeho časti“. Aj tu možno uviesť, že súčasťou záväzku dlžníka jednoznačne sú aj zmluvné úroky. Z vyššie uvedených dôvodov súd, zhodne so slovenskou rozhodovacou praxou (najmä rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obo/143/1998), dospel k záveru, že veriteľ zo zmluvy o úvere (vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. zmluvy o úvere, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou) má nárok nielen na vrátenie istiny a na zmluvný úrok, ale v prípade omeškania dlžníka má tiež právo požadovať úrok z omeškania nielen z nezaplatennej časti istiny, ale aj z nezaplateného zmluvného úroku. (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/143/2017 zo dňa 19.04.2018).

27. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z nezaplateného zmluvného úroku. Splácanie úveru poskytnutého žalovanému žalobcom na základe úverovej zmluvy z XX.XX.XXXX malo byť anuitné, teda súčasťou každej splátky bola príslušná časť istiny a (zmluvného) úroku, určená osobitne pre každú splátku. Nezaplatením splátky riadne a včas teda vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania nielen z tej časti splátky, ktorá mala byť započítaná na istinu, ale aj z tej časti splátky, ktorá mala byť započítaná na úrok. Do omeškania sa pritom žalovaný dostal s každou splátkou už dňom nasledujúcim po dohodnutom dátume splatnosti tej-ktorej splátky. Keďže žalobca v žalobe uplatňoval úroky z omeškania od 25.03.2015 (t. j. odo dňa nasledujúceho po dni poskytnutej na uhradenie celého dlhu vo výzve na predčasné splatenie celého úveru), pričom k uvedenému dňu bol už žalovaný v omeškaní so všetkými nezaplatenými splátkami, t. j. s celým dlhom vrátane zmluvného úroku, súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania z nezaplateného zmluvného úroku v súlade so žalobou odo dňa 25.03.2015.

28. Pokiaľ ide o sumu, z ktorej má žalobca nárok na úrok z omeškania, z prepočtu zmluvných úrokov, predloženého žalobcom, vyplýva, že celý ním vyčíslený zmluvný úrok vo výške 249,84 eura vznikol v čase pred predčasným zosplatením úveru, preto má žalobca nárok na zmluvný úrok v ním uplatnenej

výške 249,84 eura (ktorý mu už priznal súd v II. výroku právoplatným rozsudkom č. k. 7C/266/2015-69), ako aj nárok na úrok z omeškania z takto vyčísleného zmluvného úroku (keďže tento zmluvný úrok žalovaný do rozhodnutia súdu nezaplatil).

29. Pri určení výšky úroku z omeškania súd postupoval podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V období, keď sa žalovaný dostal do omeškania s plnením jednotlivých splátok (od 27.11.2014 do 24.03.2015) bola výška úrokov z omeškania v spotrebiteľských vzťahoch podľa citovaných ustanovení vo výške 5,05%, avšak žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5%, čím je súd viazaný a z toho dôvodu priznal súd úrok z omeškania v tejto výške.

30. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

31. V tomto smere dáva súd do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí uviedol, že pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojedanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojedanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ. Najvyšší súd zároveň skonštatoval, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvný úrok z dlžnej istiny prináleží veriteľovi v dojedanej výške.

32. Súd poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti a viazaný právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v danej veci, priznal žalobcovi zmluvný úrok z úveru vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4.783,77 eura od 25.03.2015 do zaplatenia, najviac však do výšky 4.140,27 eura, keďže celková čiastka, ktorú mal žalovaný podľa zmluvy zaplatiť bola 10.276,- eur, poplatok za poskytnutie úveru bol 250,- eur, istina 5.000,- eur a z prehľadu splácania vyplynulo, že žalovaný na úrok zaplatil 635,89 eura. Zároveň súd vychádzal aj zo skutočnosti, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 7C/266/2015-69 zo dňa 06.04.2018 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem iného aj úrok vo výške 249,84 eura (kapitalizovaný zmluvný úrok do zosplatnenia), pričom rozsudok v tejto časti je právoplatný a vykonateľný. Z uvedeného vyplýva, že zvyšná neuhradená časť úrokov dohodnutých v zmluve po dátume zosplatnenia je suma 4.140,27 eura (10.276 - 250 - 5.000 - 635,89 - 249,84 = 4.140,27). V uvedenom rozsahu súd predmetný zmluvný úrok z úveru priznal s poukazom na rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020, ktorý vyslovil právny názor, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako „cenu peňazí“. Z uvedených dôvodov v prevyšujúcej časti pokiaľ sa domáhal žalobca zaplatenia úroku do zaplatenia (prevyšujúcej sumu 4.140,27 eura) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

33. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 Civilného sporového poriadku (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Podľa § 453 Civilného sporového poriadku (1) Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie. (3) Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

36. O trovách pôvodného konania, ako aj o trovách dovolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, vzhľadom na to, že žalobca mal procesný neúspech len v nepatrnej časti (v časti uplatneného príslušenstva pohľadávky, ktoré nebolo základom pre výpočet trov) a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

37. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.